

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 430. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992356947568/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Alt, hvad hun attraar. «Rasende maatte jeg kaldes,» siger hun ganske som hendes Digter havde kunnet sige det, «om jeg ikke prøvede mine Kræfter, saa langt Mulighedens Omraade naaer.»

Hun hader Achilles saa stærkt som man kan tænke sig, at Kleist i mørke Timer har forbandet den Skæbne, der forment ham at vinde det højeste Ry. Hun tiltætgør Achilles tilsidst ved sit Hæd, som Kleist i et Anfald af Fortvivlelse havde tiltætgjort sit elskede Arbejde, sin *Guiscard*. Men hun elsker ham viljeløst, med glødende Inderlighed*). Da Achilles har saaret hende i Kampen, klager hun (i Dramets tidligste Form) i Udtryk, som hentyder til Digteren selv:

At kunne knuse denne Barm, Prothoe!
et Bryst, saa fuldt af Sang, Asteria!
Hvert Strengereg deri gav jo en Vellyd.

Da hun endelig er paa Nippet til at opgive Alt, siger hun, næsten som Kleist i mange af Brevene til hans Søster:

Det Yderste, som menneskelig Kraft
kan yde, har jeg gjort; Umuligheder
har jeg forsøgt, sat paa et Tærningkast
mit ALL. Og Tærningen, den ligger, ligger.
Forstaa det maa jeg, og at jeg har tabt.

Saaledes forstaaes det ogsaa, at Pfuel, den tro Ven, fandt Kleist grædende, da han lige havde nedskrevet Penthesilea's Død, og saaledes forklares ogsaa hans Ord angaaende Stykket til en Veninde: «Det er sandt, mit inderste Væsen er deri; det har De opfattet som en Seerske: min Sjæls hele Glans og al dens Kval paa én Gang.»

Dog dette personlige Træk udelukker ikke Indholdets alment romantiske Mystik. Penthesileas Elskov ytrer sig i saadanne Ord:

Hids alle Hunde paa ham! Pisk med Brande
løs paa ham Elefanterne, der knuser!
Får med Seglvogne ind paa ham, og mej
hans yppige Lemmer af!

Det sidste modbydelige Ønske, at se Achilles's Lemmer mejede af med Vognenes Leer, er ikke ren Forstillelse. Det viser sig

*) Smlgn. Otto Brahm: *Heinrich von Kleist*.